

ת"פ 26194/04/15 - מדינת ישראל נגד פאיק שוויקי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 26194-04-15 מדינת ישראל נ' שוויקי

בפני
בעניין:
כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא
מדינת ישראל
על ידי עו"ד רועי קרדי

המאשימה

נגד

פאיק שוויקי
על ידי עו"ד ארז אדיר רביב

הנאשמים

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב האישום בעבירות של הסעת תושב זר השוהה שלא כדין, נהיגה בזמן פסילה, נהיגה שעה שרישיון הרכב פג בתוך תקופה הנופלת משישה חודשים ובהסעת נוסעים במספר העולה על המצוין ברישיון הרכב.

2. בתאריך 30.11.14, סמוך לשעה 5:22, הנאשם נסע באוטובוס זעיר פרטי שבבעלותו מכיוון צומת א-טור לכיוון שיח ענבר, והסיע ברכב 18 נוסעים, שעה שברכב מותר להסיע עד 8 נוסעים בלבד. כשהבחין הנאשם בניידת משטרה, עצר את האוטובוס באמצע הכביש, כיבה את אורות הרכב ומתוך הרכב נמלטו חמישה אנשים שזהותם אינם ידועה. שני שוטרים שישבו בניידת אגפו את צידי הרכב, על מנת למנוע מנוסעים נוספים לצאת מתוכו. הנאשם אמר ליתר הנוסעים לקפוץ מאחור, אולם אחד השוטרים מנע מהם להימלט. באוטובוס נותרו 13 נוסעים, שלושה מתוכם תושבי הרשות הפלסטינית, שאינם בעלי היתר כניסה לישראל ואשר שהו בישראל שלא כדין. הנאשם הסיע את השוהים הבלתי חוקיים תמורת תשלום שאמור היה לקבל עם תום הנסיעה. הנאשם נהג באוטובוס בשעה שהיה פסול לנהיגה מטעם משרד הרישוי וכן שעה שרישיון הרכב פג עשרה ימים קודם לכן.

3. ב"כ המאשימה ביקש לקבוע מתחם העונש הולם שנת בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות עד 12 חודשי מאסר בפועל וכן לקבוע כי עונשו של הנאשם יעמוד על חלקו האמצעי של מתחם העונש ההולם, תוך שהדגיש, כי לחובת הנאשם הרשעה קודמת בעבירה דומה וכי גם לאחרונה הורשע בגין עבירה דומה וטרם נגזר דינו. עוד ביקש ב"כ המאשימה להטיל על הנאשם עונש מאסר מותנה,

עמוד 1

פסילה מנהיגה, פסילה על תנאי וקנס וכן ביקש לחלט את הרכב שבו בוצעה העבירה, בהתאם לבקשת החילוט המופיעה בכתב האישום.

4. ב"כ הנאשם טען כי השוהים הבלתי חוקיים "התפרצו" לרכבו של הנאשם, שלא הייתה לו כל כוונה מראש לבצע את העבירה והוא לא ידע את זהותם של הנוסעים. עוד טען כי הנאשם לא קיבל תשלום בפועל וביקש להתחשב במצבו הרפואי של הנאשם כפי שעולה מתוך מסמכים רפואיים שהוגשו, ואשר מלמדים על כך שלנאשם נקבעו 82 אחוזי נכות לצמיתות ובחריטה והצער שהביע הנאשם על המעשים. ב"כ הנאשם ביקש להטיל על הנאשם מאסר בעבודות שירות, תוך שהדגיש כי הנאשם נטול רישיון נהיגה כיום ועל כן אינו יכול לבצע כל עבירה.

5. ב"כ הנאשם הגיש במסגרת הטיעונים לעונש את פרוטוקול הדיון שבו נשמעו הטיעונים לעונש בעניינו של הנאשם בת"פ 30361-10-15 של בית משפט השלום ברמלה, בו הורשע הנאשם בהסעת שוהים בלתי חוקיים. מתן גזר הדין באותו התיק נדחה ליום 13.12.16 לאחר שתקבל חוות דעת הממונה על עבודות השירות.

6. ב"כ הנאשם הגיש לבית המשפט גם את תסקיר שירות מבחן לעונש שנערך בעניינו של הנאשם ביום 27.6.16 במסגרת התיק שנדון בבית משפט השלום ברמלה. בהתאם לסעיף 1(3) לאכרזת דרכי ענישה (תסקיר של קצין מבחן) התשכ"ד - 1964, התסקיר שהוגש בתיק האחר קביל לצורך פרשת העונש גם בתיק זה.

כפי שעולה מתוך התסקיר, הנאשם נשוי, אב לבת בת 30 וסב לחמישה נכדים, עבד במשך שנים רבות כנהג ומזה כארבע שנים אינו עובד בשל מצבו הבריאותי. הנאשם הציג בפני שירות המבחן מסמכים רפואיים המלמדים כי הוא סובל מבעיות שונות, וכן מסמכים המעידים על מצבה הרפואי של אשתו. שירות המבחן התרשם כי מדובר באדם מתפקד, המבטא ערכים נורמטיביים, אשר ביצוע העבירה אינו מאפיין את התנהגותו. שירות המבחן התייחס לכך כי לחובת הנאשם עבירה דומה משנת 2004, אולם העריך כי בשל חלוף הזמן, ביצוע העבירות מסוג זה אינו אופייני לו כלל. לפיכך המליץ שירות המבחן לבית משפט השלום ברמלה, אשר הורה על הכנת התסקיר, להטיל על הנאשם עונש של מאסר בעבודות שירות לתקופה קצרה ומאסר על תנאי.

7. הנאשם בדברו האחרון ביקש רחמים מבית המשפט.

מתחם העונש ההולם

8. הערך המוגן בעבירה לפי חוק הכניסה לישראל שביצע הנאשם הוא שמירה על בטחון המדינה ותושביה כמו גם על ריבונות המדינה וזכותה להחליט מי יהיו אלה הבאים בשעריה, ולמנוע את כניסתם של אנשים המסכנים את תושבי המדינה וביטחונם. הערך המוגן בעבירות לפי פקודת

התעבורה הוא שמירה בטיחותם של משתמשי הדרך, שלמות גופם וחייהם.

9. מידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים היא גבוהה; חטאו של מסיע השוהים הבלתי חוקיים עולה על חטאו של השוהה הבלתי חוקי עצמו, שכן המסיע מעמיד תשתית המאפשרת את קיום התופעה של כניסת בלתי מורשים לישראל ומבססת אותה.

בנוסף, נהיגה בזמן פסילה משמעותה כי מי שנמצא בלתי כשיר לנהיגה בשל עבירות שביצע והמעידות על מסוכנותו, או בשל מצבו הבריאותי, עושה שימוש ברכב ומסכן את עצמו ואת משתמשי הדרך שסביבו. במקרה דנן הסיכון היה משמעותי שכן הנאשם הסיע כמות גדולה של נוסעים.

10. על פי טענת הנאשם, הוא לא תכנן מראש לבצע את העבירה ואולם העובדה כי הנאשם עלה על רכב ונהג בו כשהוא פסול מנהיגה, אינה יכולה להתרחש באופן מקרי. בנוסף אף אם ניתן לקבל את הטענה כי הנוסעים כפו על הנאשם את נוכחותם ברכב, לא היתה כל מניעה כי הנאשם יעצור את הרכב ויבקש מהם לרדת ממנו. תחת זאת הנאשם הסיע אותם ברכבו.

11. כפי שעולה מתוך כתב האישום שבו הודה הנאשם והורשע, הסעתם של השוהים הבלתי חוקיים הייתה תמורת תשלום, אשר הוסכם כי הנאשם יקבל אותו בתום הנסיעה, אם כי על פי טענת הנאשם, שלא נסתרה, בסופו של יום הוא לא קיבל תשלום. העובדה כי העבירה בוצעה תמורת בצע כסף, מצדיקה ענישה שתכלול גם רכיב כספי.

12. פסיקת בית המשפט קבעה, ככלל, עונשי מאסר בפועל בגין עבירת הסעה שלא כדין לפי חוק הכניסה לישראל, אם כי ישנם מקרים בהם נגזרו עונשי מאסר בעבודות שירות (ראו רע"פ 7726/13 ג'מעה נסאסרה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו 8.1.14]; ת"פ (ירושלים) 1005-10 מדינת ישראל נ' רונן אברהם [פורסם בנבו 14.5.12]; ת"פ (פתח תקווה) 7065-03-13 מדינת ישראל נ' איאד אבו קישק [פורסם בנבו 15.7.13]; ת"פ (פתח תקווה) 13622-12-12 מדינת ישראל נ' ואפי נימר [פורסם בנבו 20.2.13])

בגין עבירת הנהיגה בזמן פסילה נוהגים בתי המשפט להטיל עונשים החל ממאסר מותנה ועד שלוש שנות מאסר בפועל (ראו רע"פ 7982/13 עדיאל שגן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו 6.1.14]; רע"פ 3878/05 יעקב בנגוזי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו 26.5.05]).

13. לנוכח האמור לעיל, אני סבורה כי מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם נע בין 6 חודשי מאסר בעבודות שירות ל- 9 חודשי מאסר בפועל, ולצדו עונשים נלווים: מאסר על תנאי, קנס שנע בין 2,000 ₪ ל- 10,000 ₪ ופסילה מנהיגה.

קביעת העונש המתאים לנאשם - נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

14. הנאשם בן 66, ולחובתו שתי הרשעות קודמות בהליכים שהסתיימו, האחת משנת 2007 בעבירה של הסעת תושב זר שלא כדין והרשעה נוספת משנת 2002 בעבירת איומים. בנוסף, כפי שתואר לעיל, הנאשם הורשע ביום 10.3.16, בעבירה של הסעת שישה או יותר שוהים שלא כדין במסגרת ת"פ 30361-10-15 של בית משפט השלום ברמלה וממתין לגזר דינו. באותו תיק מדובר בעבירה שבוצעה בחודש יוני 2014, טרם ביצוע העבירות בתיק זה. תחילה הודיע הנאשם כי הוא מבקש לצרף את שני התיקים אך מאוחר יותר חזר בו.

15. מתוך הדברים שהובאו בתסקיר שירות המבחן שהוגש באותו תיק והועמד לעיוני, אני מסיקה כי שירות המבחן, אשר התרשם כי העבירה שביצע הנאשם אינה אופיינית לו, לא היה מודע לכתב האישום בתיק שנדון לפניי.

16. העובדה כי הנאשם ביצע תוך פרק זמן של כחצי שנה שתי עבירות מאותו הסוג, שעה שבהרשעותיו הקודמות קיימת הרשעה נוספת, אף אם ישנה באותה עבירה, יש בה כדי לשלול את התרשמות שירות המבחן כאילו מדובר במעידה חד פעמית.

17. נתתי דעתי לכך שהנאשם הודה בשלב מוקדם יחסית של ההליך, שלא במסגרת הסדר טיעון וללא שהובטח לו דבר, עובדה המלמדת על קבלת אחריות מסוימת, המסויגת בטענתו של הנאשם כי הנוסעים כפו עליו, באופן מסוים, את ביצוע העבירות. כפי שעולה מתוך תסקיר שירות המבחן, גם קבלת האחריות בתיק האחר, הייתה חלקית בלבד. מכל מקום, יש להתחשב בעובדה כי ההודאה היה בה כדי לחסוך בזמן שיפוטי.

18. לקולא יש לשקול את מצבו הבריאותי של הנאשם, הנכות שנקבעה, בשלה אינו עובד ואת מצבה הרפואי של אשתו.

19. לנוכח האמור לעיל, סברתי כי יש למקם את עונשו של הנאשם באמצע מתחם העונש ההולם, ואני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 5 חודשי מאסר בפועל.

ב. ארבעה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירה של הסעה שלא כדין או הלנה והעסקה שלא כדין, לפי חוק הכניסה לישראל התשי"ב-1952.

ג. חודשיים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירה של נהיגה בזמן פסילה.

ד. קנס בסך 2,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.6.17.

ה. פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך חצי שנה.

20. אשר לבקשה לחילוט הרכב, משעה שהרכב שימש לביצוע העבירה, וכפי שעולה מתוך כתב האישום בתיק האחר, שימש גם לביצוע העבירה שבוצעה באותו התיק, ומשעה שמדובר במי שלחובתו הרשעות בעבירות דומות, מצאתי להורות על חילוט הרכב לטובת המדינה, מה גם שב"כ הנאשם לא התנגד לכך.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ט"ו חשוון תשע"ז, 16 נובמבר 2016, במעמד הצדדים.